

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3812 *Reial Decret Llei 9/2012, de 16 de març, de simplificació de les obligacions d'informació i documentació de fusions i escissions de societats de capital.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La transposició en el termini fixat de directives comunitàries, especialment les de mercat interior, constituïx en l'actualitat un dels objectius prioritaris establits pel Consell Europeu. La Comissió Europea sotmet informes periòdics al Consell de Competitivitat, als quals es dóna un alt valor polític per tal com servixen per a mesurar l'eficàcia i la credibilitat dels estats membres en la posada en pràctica del mercat interior.

El compliment d'este objectiu resulta hui encara més prioritari tenint en compte el nou escenari dissenyat pel Tractat de Lisboa, pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, per als incompliments de transposició en el termini fixat, per als quals la Comissió pot demanar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la imposició d'importants sancions econòmiques de manera accelerada (article 260.3 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea –TFUE–).

Quant a la utilització del reial decret llei com a instrument de transposició, cal assenyalar que el Tribunal Constitucional, en la sentència 23/1993, de 21 de gener, assenyalava que el decret llei és un instrument constitucionalment lícit per a afrontar conjuntures econòmiques problemàtiques, i en la seua sentència 1/2012, de 13 de gener, avala la concurrència del pressupòsit habilitant de necessitat extraordinària i urgent de l'article 86.1 de la Constitució, quan concórreguen «el retard patent en la transposició» i l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya».

D'altra banda, no és la primera vegada que s'ha de recórrer a este instrument jurídic per a eludir el risc cert i imminent de la imposició de sancions econòmiques per l'incompliment del dret de la Unió Europea. Així, el dictat del Reial Decret Llei 8/2007, de 14 de setembre, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, es va justificar en l'«existència d'un pressupost habilitant, al qual es referix la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en què la necessitat d'origen de la norma haja de ser de tal naturalesa que no puga ser atesa per la via del procediment legislatiu d'urgència, a causa de l'exigència de la seua immediatesa». Pressupòsit que també concorre en la Directiva 2009/109/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 77/91/CEE, 78/855/CEE i 82/891/CEE del Consell, i la Directiva 2005/56/CE pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de les fusions i escissions.

II

1. La incorporació al dret espanyol de les directives de la Unió Europea en matèria de societats de capital ha generat un procés continuat de reforma d'este sector de l'ordenament jurídic. Des de la Llei 19/1989, de 25 de juliol, de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea en matèria de societats, que va incorporar en bloc al dret intern les directives aprovades fins aleshores, fins a la més recent Llei 25/2011, d'1 d'agost, de reforma parcial de la Llei de Societats de Capital i d'incorporació de la Directiva 2007/36/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de juliol, sobre l'exercici dels drets dels accionistes de societats cotitzades, s'han anat succeint modificacions freqüents de la legislació societària. Eixe procés de reforma per a l'obligada harmonització comunitària ha sigut paral·lel al de

modernització del dret d'esta classe de societats, el règim jurídic de les quals, superada la dualitat de lleis –la Llei de Societats Anònimes i la Llei de Societats de Responsabilitat Limitada–, es conté ara en el text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

En matèria de fusions i d'escissions, la primera opció del legislador espanyol va consistir a incorporar els continguts de la Directiva 77/855/CEE, de 9 d'octubre de 1978, relativa a les fusions de les societats anònimes, i la Directiva 82/891/CEE, de 17 de desembre de 1982, referent a l'escissió d'eixes societats, a les lleis especials reguladores de les societats anònimes i de les societats de responsabilitat limitada (articles 6 i 13 de la Llei 19/1989, de 25 de juliol); però posteriorment, en ocasió de la incorporació al dret intern de la Directiva 2005/56/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a les fusions transfrontereres de les societats de capital, i de la Directiva 2007/63/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, de modificació de la Tercera i de la Sexta Directiva, es va optar –seguint la solució ja propugnada per la Proposta de codi de societats mercantils de 2002– per aprovar la Llei 3/2009, de 3 d'abril, de modificacions estructurals de les societats mercantils, en la qual, prenent com a model el règim de les directives, es regulen, junt amb la transformació de societats, la fusió i l'escissió, la cessió global d'actiu i passiu i el trasllat internacional del domicili social.

En este procés de modernització i millora del règim jurídic de les societats de capital ha sigut essencial la contribució de la Secció de Dret Mercantil de la Comissió General de Codificació i, dins d'ella, de la Ponència de Dret de Societats, a la qual ha correspost, en gran manera, el mèrit que el dret espanyol en matèria de societats tinga una qualitat reconeguda.

2. En els últims anys, la Unió Europea ha emprés una política de simplificació del dret de les societats de capital, especialment per a la reducció de costos i la simplificació de càrregues. Fins ara eixa política s'ha traduït en la Directiva 2006/68/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de setembre de 2006, per la qual es va modificar la Directiva 77/91/CEE, del Consell, quant a la constitució de la societat anònima, així com al manteniment i modificacions del capital social, el contingut de la qual s'ha incorporat al dret espanyol per la Llei 3/2009, de 3 d'abril (disposició final primera). La legislació espanyola, per la seua banda, ha continuat eixe procés, dins dels marges permesos per les directives comunitàries, en la ja esmentada Llei 25/2011, d'1 d'agost, en matèries tan importants com la convocatòria de la junta general, la publicitat en premsa de determinades modificacions estatutàries, el depòsit dels comptes anuals i el règim jurídic de la liquidació.

Al mateix objectiu de simplificació respon la Directiva 2009/109/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 77/91/CEE, 78/855/CEE i 82/891/CEE, del Consell, i la Directiva 2005/56/CE pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de les fusions i escissions. El fet que el termini d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 2009/109/CE haja finalitzat el passat 30 de juny de 2011 justifica el recurs a la figura del reial decret llei. En primer lloc, perquè les societats de capital espanyoles no han de comptar amb un règim legal més rigorós que les societats sotmeses a les legislacions dels altres estats comunitaris, amb efectes negatius, a més, en la competència davant dels altres ordenaments jurídics de la Unió, i, en segon lloc, per les oneroses conseqüències econòmiques de la multa que la Unió Europea imposaria a Espanya si persistira el retard en la transposició. Concorren, doncs, indubtablement, les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que, segons el tenor de l'article 86.1 de la Constitució, habiliten el Govern per a adoptar disposicions amb rang de llei per mitjà d'un reial decret llei.

3. La incorporació al dret espanyol de les normes de la Directiva 2009/109/CE exigix, en primer lloc, la modificació de la Llei de Societats de Capital a fi d'afegir noves excepcions a l'exigència d'informe d'expert independent per a la valoració de les aportacions no dineràries en la societat anònima, i exigix, en segon lloc –i sobretot–, la modificació d'alguns articles de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils, a fi de simplificar, d'acord amb el que s'ha establert en eixa

directiva, alguns aspectes particulars del règim jurídic de fusions –incloses les transfrontereres– i de les escissions. En la mesura que el règim de les escissions es regula per remissió als requisits de les fusions, sense més excepcions que les que conté el capítol II del títol III de l'esmentada Llei 3/2009, de 3 d'abril, les normes referides a les fusions són les més afectades per esta reforma.

III

1. En matèria de fusions i d'escissió, la Directiva 2009/109/CE simplifica en determinats casos el nombre o el contingut dels documents que han de ser posats a disposició dels socis i agilitza estes operacions societàries canalitzant la publicitat prèvia a l'acord de fusió a través de la pàgina web de les societats de capital com a alternativa al depòsit dels projectes de fusió i d'escissió en el Registre Mercantil. En la mateixa línia, estableix que, si el soci ho accepta, les comunicacions que haja de realitzar la societat es puguen fer per mitjans electrònics.

El reial decret llei incorpora estes innovacions, i presta una atenció especial perquè eixa simplificació no afecte l'adequada tutela dels creditors i dels treballadors de la societat. La incorporació s'ha fet tenint molt en compte el marc normatiu en què s'inserixen les novetats que conté la Directiva 2009/109/CE, respectant els principis generals de política i de tècniques legislatives amb els quals es va confeccionar la molt complexa Llei 3/2009, de 3 d'abril; és per això que hi ha la necessitat de fer una nova redacció de diversos articles del títol II de la Llei 3/2009, de 3 d'abril.

Al mateix temps, amb el propòsit de facilitar el funcionament de les societats mercantils i de possibilitar el cada vegada més urgent estalvi de costos, el reial decret llei potencia la pàgina web i les comunicacions electròniques; i ho fa incloent, dins del capítol II de la Llei de Societats de Capital, el règim jurídic general de la pàgina web i la previsió expressa d'eixes comunicacions electròniques entre la societat i els socis. Pel que fa al règim jurídic general d'eixa pàgina –que té caràcter obligatori per a les societats cotitzades–, se'n regula la creació, la modificació, el trasllat i la supressió, s'establixen els deures dels administradors respecte del que s'hi ha inserit i es regulen les qüestions referents a la interrupció de l'accés.

2. El reial decret llei és fidel a la tradicional configuració del dret d'oposició dels creditors en la legislació espanyola, en la qual el reconeixement d'este dret no es condiona al fet que la situació financera de la societat deutora en faça necessària una tutela especial. En esta matèria, el caràcter de règim mínim de protecció que té el contingut de les directives 78/855/CEE, 82/891/CEE, 2005/56/CE i la que ara s'incorpora dóna legitimitat al manteniment en el nostre dret de l'ampliació subjectiva dels creditors protegits. Però, seguint la directiva, al mateix temps que evita que la infracció dels deures a càrrec de la societat en cas de legítima oposició puguen afectar l'eficàcia de la fusió o de l'escissió, el reial decret llei amplia les possibilitats d'acció dels creditors en els casos que, no obstant la prohibició expressa de la llei, la fusió o l'escissió es duguen a terme sense la prestació de les garanties necessàries a favor de l'opositor. El reial decret llei estableix, en efecte, que, si la fusió s'ha dut a terme, a pesar que s'haja exercit, dins del termini i la forma escaient, el dret d'oposició, sense prestació de garantia per part de la societat, el creditor podrà sol·licitar al Registre Mercantil que, per mitjà d'una nota al marge de la inscripció practicada, es faça constar l'exercici d'eixe dret, i permet que, dins dels sis mesos següents a la data d'esta nota marginal, pugua presentar una demanda davant del jutjat mercantil contra la societat absorbent o contra la nova societat sol·licitant la prestació de garantia del pagament del crèdit.

IV

En fi, el reial decret llei modifica la redacció de les normes que conté la llei de modificacions estructurals relatives al dret de separació dels socis en cas de fusió transfronterera i en cas de trasllat a l'estranger del domicili social. Esta llei reconeix al soci el dret de separació en eixos dos supòsits, però ho fa «d'acord amb el que està regulat

per a les societats de responsabilitat limitada». Amb la promulgació del text refós de la Llei de Societats de Capital es va derogar la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada, i es va generalitzar el règim del dret de separació que contenia. La referència que fa la Llei 3/2009, de 3 d'abril, a eixe règim derogat és, si més no, equívoca, per la qual cosa, per un elemental imperatiu de seguretat jurídica, resulta imprescindible substituir eixa remissió, de manera que el règim siga el que estableix l'actual títol IX de la Llei de Societats de Capital, que és on es regula l'exercici d'eixe dret quan hi concorre una causa legal o estatutària de separació.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Justícia, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 16 de març de 2012,

DISPOSE:

Article 1. *Modificació del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.*

U. S'introdueix en el capítol II del títol I una nova secció, la quarta, integrada pels articles 11 bis, la redacció actual del qual es modifica, 11 ter i 11 quater:

«Secció 4a. Pàgina web

Article 11 bis. *Pàgina web de la societat.*

1. Les societats de capital podran tindre una pàgina web corporativa. Esta pàgina serà obligatòria per a les societats cotitzades.

2. La creació d'una pàgina web corporativa l'haurà d'acordar la junta general de la societat. En la convocatòria de la junta, la creació de la pàgina web haurà de figurar expressament en l'orde del dia de la reunió. Excepte que hi haja una disposició estatutària en contra, la modificació, el trasllat o la supressió de la pàgina web de la societat serà competència de l'òrgan d'administració.

3. L'acord de creació de la pàgina web es farà constar en el full obert a la societat en el Registre Mercantil competent i serà publicat en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil».

L'acord de modificació, de trasllat o de supressió de la pàgina web es farà constar en el full obert a la societat en el Registre Mercantil competent i serà publicat en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil», així com en la mateixa pàgina web que s'ha acordat modificar, traslladar o suprimir durant els trenta dies següents comptadors des de la inserció de l'acord.

La publicació de la pàgina web de la societat en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil» serà gratuïta.

Fins que tinga lloc la publicació de la pàgina web en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil», les insercions que realitze la societat en la pàgina web no tindran efectes jurídics.

Els estatuts socials podran exigir que, abans que es facen constar en el full obert a la societat en el Registre Mercantil, estos acords es notifiquen individualment a cada un dels socis.

Article 11 ter. *Publicacions en la pàgina web.*

1. La societat garantirà la seguretat de la pàgina web, l'autenticitat dels documents publicats en eixa pàgina, així com l'accés gratuït a esta amb possibilitat de descàrrega i impressió del que s'hi ha inserit.

2. La càrrega de la prova del fet de la inserció de documents en la pàgina web i de la data en què eixa inserció haja tingut lloc correspondrà a la societat.

3. Els administradors tenen el deure de mantindre el que s'ha inserit en la pàgina web durant el terme exigít per la llei, i respondran solidàriament entre ells i amb la societat davant dels socis, creditors, treballadors i tercers dels perjudis causats per la interrupció temporal d'accés a eixa pàgina, llevat que la interrupció es dega a cas fortuít o de força major. Per a acreditar el manteniment del que s'hi ha inserit durant el termini exigít per la llei serà suficient la declaració dels administradors, que podrà ser desvirtuada per qualsevol interessat per mitjà de qualsevol prova admissible en dret.

4. Si la interrupció de l'accés a la pàgina web és superior a dos dies consecutius o a quatre d'alterns, no es podrà celebrar la junta general que s'haja convocat per a prendre acords sobre l'assumpte al qual es referix el document inserit en eixa pàgina, llevat que el total de dies de publicació efectiva siga igual o superior al termini exigít per la llei. En els casos en què la llei exigisca el manteniment de la inserció després de celebrada la junta general, si hi ha hagut interrupció, s'haurà de prolongar la inserció per un nombre de dies igual al total de dies durant els quals l'accés haja estat interromput.

Article 11 quater. *Comunicacions per mitjans electrònics.*

Les comunicacions entre la societat i el soci, inclosa la remissió de documents i informació, es podran fer per mitjans electrònics quan el soci ho haja acceptat expressament.»

Dos. S'afigen tres noves lletres c), d) i e) al final de l'article 69, amb la redacció següent:

«c) Quan en la constitució d'una nova societat per fusió o escissió experts independents hagen elaborat un informe sobre el projecte de fusió o escissió.

d) Quan l'augment del capital social es realitze amb la finalitat d'entregar les noves accions o participacions socials als socis de la societat absorbida o escindida i experts independents hagen elaborat un informe sobre el projecte de fusió o escissió.

e) Quan l'augment del capital social es realitze amb la finalitat d'entregar les noves accions als accionistes de la societat que siga objecte d'una oferta pública d'adquisició d'accions.»

Article 2. *Modificació de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, de modificacions estructurals de les societats mercantils.*

U. L'article 32 queda redactat com seguix:

«Article 32. *Publicitat.*

1. Els administradors estan obligats a inserir el projecte comú de fusió en la pàgina web de cada una de les societats que participen en la fusió. El fet de la inserció del projecte de fusió en la pàgina web es publicarà de forma gratuïta en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil», amb expressió de la pàgina web en què figure i de la data de la inserció.

La inserció en la pàgina web i la publicació d'este fet en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil» s'hauran d'efectuar amb un mes d'antelació, almenys, a la data prevista per a la celebració de la junta general que haja d'acordar la fusió. La inserció del projecte de fusió en la pàgina web s'haurà de mantindre fins que finalitze el termini per a l'exercici del dret d'oposició a la fusió per part dels creditors.

2. Si alguna de les societats que participen en la fusió no té pàgina web, els administradors estaran obligats a depositar un exemplar del projecte comú de fusió en el Registre Mercantil en què estiga inscrita. Efectuat el depòsit, el registrador comunicarà al registrador mercantil central, per a la seua immediata publicació

gratuïta en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil», el fet del depòsit i la data en què ha tingut lloc.

3. La publicació de l'anunci de convocatòria de les juntes de socis que hagen de resoldre sobre la fusió o la comunicació individual d'eixe anunci als socis no es podrà fer abans de la publicació de la inserció o del depòsit del projecte en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil».

Dos. En l'article 34 es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 i els actuals apartats 4 i 5 passen a ser els apartats 3 i 4, i queda redactat com següent:

«1. Quan alguna de les societats que participen en la fusió siga anònima o comanditària per accions, els administradors de cada una de les societats que es fusionen hauran de sol·licitar al registrador mercantil corresponent al domicili social el nomenament d'un o més experts independents i diferents, perquè, per separat, emeten un informe sobre el projecte comú de fusió.

No obstant això, els administradors de totes les societats que es fusionen a les quals es referix l'apartat anterior podran demanar al registrador mercantil que designe un o més experts per a l'elaboració d'un informe únic. La competència per al nomenament correspondrà al registrador mercantil del domicili social de la societat absorbent o del que figure en el projecte comú de fusió com a domicili de la nova societat.

2. Els experts nomenats podran obtindre de les societats que participen en la fusió, sense cap limitació, totes les informacions i documents que consideren útils i procedir a totes les verificacions que estimen necessàries.

3. L'informe de l'expert o dels experts estarà dividit en dos parts. En la primera, hauran d'exposar els mètodes seguits pels administradors per a establir el tipus de canvi de les accions, participacions o quotes dels socis de les societats que s'extingixen: explicar si eixos mètodes són adequats, amb expressió dels valors als quals conduïxen i, si n'hi ha, les dificultats especials de valoració, i manifestar l'opinió de si el tipus de canvi està o no justificat. En la segona, hauran de manifestar l'opinió de si el patrimoni aportat per les societats que s'extingixen és igual, almenys, al capital de la nova societat o a l'import de l'augment del capital de la societat absorbent.

4. El contingut de l'informe de l'expert o dels experts sobre el projecte de fusió estarà integrat únicament per la segona part en els casos següents:

a) Quan, en totes les societats que participen en la fusió, ho hagen acordat tots els socis amb dret de vot i, a més, totes les persones que, si és el cas, segons la llei o els estatuts socials, siguen titulars d'eixe dret.

b) Quan la societat absorbent siga titular de forma directa o indirecta de totes les accions o participacions en què es dividisca el capital social de la societat o societats absorbides.»

Tres. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 36, amb la redacció següent:

«3. Si en la fusió participen una o diverses societats anònimes cotitzades els valors de les quals estan ja admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat domiciliat en la Unió Europea, el balanç de fusió podrà ser substituït per l'informe financer semestral de cada una d'elles exigit per la legislació sobre mercat de valors, sempre que el dit informe haja sigut tancat i fet públic dins dels sis mesos anteriors a la data del projecte de fusió. L'informe es posarà a disposició dels accionistes de la mateixa manera que s'ha establert per al balanç de fusió.»

Quatre. L'article 39 queda redactat com següent:

«1. Abans de la publicació de l'anunci de convocatòria de les juntes de socis que hagen de resoldre sobre la fusió o de la comunicació individual d'eixe anunci

als socis, els administradors hauran d'inserir en la pàgina web de la societat, amb possibilitat de descarregar-los i imprimir-los o, si no tinguera pàgina web, posar a disposició dels socis, obligacionistes, titulars de drets especials i dels representants dels treballadors, en el domicili social, els documents següents:

- 1r. El projecte comú de fusió.
- 2n. Si és el cas, els informes dels administradors de cada una de les societats sobre el projecte de fusió.
- 3r. Si és el cas, els informes dels experts independents.
- 4t. Els comptes anuals i els informes de gestió dels tres últims exercicis, així com els informes corresponents dels auditors de comptes de les societats en què siguen exigibles legalment.
- 5t. El balanç de fusió de cada una de les societats, quan siga diferent de l'últim balanç anual aprovat, acompanyat, si és exigible, per l'informe d'auditoria o, en el cas de fusió de societats cotitzades, per l'informe financer semestral pel qual el balanç s'haja substituït.
- 6t. Els estatuts socials vigents incorporats a escriptura pública i, si és el cas, els pactes rellevants que hagen de constar en document públic.
- 7m. El projecte d'escriptura de constitució de la nova societat o, si es tracta d'una absorció, el text íntegre dels estatuts de la societat absorbent o, a falta d'estos, de l'escriptura per la qual es regix, incloent-hi destacadament les modificacions que s'hi hagen d'introduir.
- 8u. La identitat dels administradors de les societats que participen en la fusió, la data des de la qual exercixen els seus càrrecs i, si és el cas, les mateixes indicacions dels qui hagen de ser proposats administradors com a conseqüència de la fusió.

2. Si la societat no té pàgina web, els socis, els obligacionistes, els titulars de drets especials i els representants dels treballadors que així ho sol·liciten per qualsevol mitjà admés en dret tindran dret a l'examen en el domicili social de còpia íntegra dels documents als quals es referix l'apartat anterior, així com a l'entrega o a l'enviament gratuïts d'un exemplar de cada un d'ells.

3. Les modificacions importants de l'actiu o del passiu esdevingudes en qualsevol de les societats que es fusionen, entre la data de redacció del projecte de fusió i la de la reunió de la junta de socis que haja d'aprovar-la, s'han de comunicar a la junta de totes les societats que es fusionen. Amb esta finalitat, els administradors de la societat en què s'hagen produït les modificacions han d'informar els administradors de les restants societats perquè puguen informar les seues respectives juntes. Esta informació no serà exigible quan, en totes i cada una de les societats que participen en la fusió, ho acorden tots els socis amb dret de vot i, si és el cas, els que d'acord amb la llei o els estatuts puguen exercir legítimament eixe dret.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 40, que passa a tindre la redacció següent:

«2. La publicació de la convocatòria de la junta o la comunicació individual d'eixe anunci als socis s'haurà de realitzar amb un mes d'antelació, com a mínim, a la data prevista per a la celebració de la junta; haurà d'incloure les mencions mínimes del projecte de fusió legalment exigides; i farà constar la data d'inserció dels documents indicats en l'article anterior en la pàgina web de la societat o, si esta no té pàgina web, el dret que correspon a tots els socis, obligacionistes, titulars de drets especials i representants dels treballadors a examinar en el domicili social còpia d'eixos documents, així com a obtindre'n l'entrega o l'enviament gratuïts.»

Sis. L'article 42 queda redactat com següent:

«1. L'acord de fusió es podrà adoptar sense necessitat de publicar o depositar prèviament els documents exigits per la llei i sense informe dels administradors

sobre el projecte de fusió quan s'adopte, en cada una de les societats que participen en la fusió, en junta universal i per unanimitat de tots els socis amb dret de vot i, si és el cas, dels que d'acord amb la llei o els estatuts puguen exercir legítimament eixe dret.

2. Els drets d'informació dels representants dels treballadors sobre la fusió, inclosa la informació sobre els efectes que puga tindre sobre l'ocupació, no podran ser restringits pel fet que la fusió siga aprovada en junta universal.»

Set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 44 i s'afeg un nou apartat 4, amb la redacció següent:

«2. Dins d'eixe termini, els creditors de cada una de les societats que es fusionen el crèdit de les quals haja nascut abans de la data d'inserció del projecte de fusió en la pàgina web de la societat o de depòsit d'eixe projecte en el Registre Mercantil i no estiga vençut en eixe moment, podran oposar-se a la fusió fins que se'ls garantisquen estos crèdits. Si el projecte de fusió no s'ha inserit en la pàgina web de la societat ni depositat en el Registre Mercantil competent, la data de naixement del crèdit haurà d'haver sigut anterior a la data de publicació de l'acord de fusió o de la comunicació individual d'eixe acord al creditor.

Els obligacionistes podran exercir el dret d'oposició en els mateixos termes que els restants creditors, llevat que la fusió haja sigut aprovada per l'assemblea d'obligacionistes.

Els creditors els crèdits dels quals es troben ja suficientment garantits no tindran dret d'oposició.»

«4. Si la fusió s'ha dut a terme a pesar de l'exercici, dins del termini i la forma escaient, del dret d'oposició per creditor legítim, sense observar el que estableix l'apartat anterior, el creditor que s'hi haja oposat podrà sol·licitar al Registre Mercantil en què s'haja inscrit la fusió que, per nota al marge de la inscripció practicada, es faça constar l'exercici del dret d'oposició.

El registrador practicarà la nota marginal si el sol·licitant acredita haver exercitat, dins del termini i la forma escaient, el dret d'oposició per mitjà de comunicació fefaent a la societat de la qual siga creditor. La nota marginal es cancel·larà d'ofici als sis mesos de la seua data, llevat que amb anterioritat s'haja fet constar per mitjà d'una anotació preventiva la interposició de demanda davant del jutjat mercantil contra la societat absorbent o contra la nova societat en la qual se sol·licite la prestació de garantia del pagament del crèdit, d'acord amb el que estableix esta llei.»

Huit. L'apartat 1 de l'article 45 queda redactat de la manera següent:

«1. Les societats que es fusionen elevaran l'acord de fusió adoptat a escriptura pública, a la qual s'incorporarà el balanç de fusió d'aquelles o, en el cas de fusió de societats cotitzades, l'informe financer semestral pel qual el balanç s'haja substituït.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. En el projecte de fusió ha de constar el valor establert per a l'adquisició de les accions o participacions socials. Els socis que manifesten la voluntat de transmetre les accions o participacions socials a la societat absorbent, però que no estiguen d'acord amb el valor que per a estes s'haja fet constar en el projecte, podran, a elecció seua i dins del termini de sis mesos des que van notificar la voluntat d'alienar les seues accions o participacions, optar entre sol·licitar al Registre Mercantil corresponent al domicili de la societat absorbent la designació d'un auditor de comptes, diferent del de la societat, perquè determine el valor raonable de les seues accions o participacions, o bé exercitar les accions judicials

corresponents per a exigir que esta les adquirisca pel valor raonable que es fixe en el procediment.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 51 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan la societat absorbent siga titular directa del noranta per cent o més del capital social de la societat o de les societats anònimes o de responsabilitat limitada que hagen de ser objecte d'absorció, no serà necessària l'aprovació de la fusió per la junta de socis de la societat absorbent, sempre que amb un mes d'antelació com a mínim a la data prevista per a la celebració de la junta o juntes de les societats absorbides que s'hagen de pronunciar sobre el projecte de fusió, o, en cas de societat íntegrament participada, a la data prevista per a la formalització de l'absorció, hagen publicat el projecte cada una de les societats participants en l'operació amb un anunci, publicat en la pàgina web de la societat o, en cas de no existir, en el «Boletín Oficial del Registro Mercantil», o en un dels diaris de gran circulació en la província en què cada una de les societats tinga el seu domicili, en el qual es faça constar el dret que correspon als socis de la societat absorbent i als creditors de les societats que participen en la fusió a examinar en el domicili social els documents indicats en els números 1r, 3r i 4t, i, si és el cas, 2n i 5t, de l'apartat 1 de l'article 39, així com a obtindre, quan no s'haja publicat en la pàgina web, en els termes que estableix l'article 32, l'entrega o l'enviament gratuïts del text íntegre d'aquells documents.

En l'anunci s'haurà de mencionar el dret dels socis que representen, almenys, l'u per cent del capital social a exigir la celebració de la junta de la societat absorbent per a l'aprovació de l'absorció, així com el dret dels creditors d'eixa societat a oposar-se a la fusió en el termini d'un mes des de la publicació del projecte en els termes establits en esta llei.»

Onze. L'article 62 queda redactat com segueix:

«Els socis de les societats espanyoles participants en una fusió transfronterera intracomunitària que hagen votat en contra de l'acord d'una fusió la societat resultant de la qual tinga el seu domicili en un altre Estat membre podran separar-se de la societat d'acord amb el que disposa el títol IX de la Llei de Societats de Capital.»

Dotze. S'introdueix l'article 78 bis, amb la redacció següent:

«Article 78 bis. *Simplificació de requisits.*

En el cas d'escissió per constitució de noves societats, si les accions, participacions o quotes de cada una de les noves societats s'atribuïxen als socis de la societat que s'escindix proporcionalment als drets que tenien en el capital d'esta no seran necessaris l'informe dels administradors sobre el projecte d'escissió ni l'informe d'experts independents, així com tampoc el balanç d'escissió.»

Tretze. L'article 99 queda redactat com segueix:

«Els socis que hagen votat en contra de l'acord de trasllat del domicili social a l'estranger es podran separar de la societat d'acord amb el que disposa el títol IX de la Llei de Societats de Capital.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Este reial decret llei es dicta a l'empara de les competències que l'article 149.1.6 de la Constitució atribuïx en exclusiva a l'Estat en matèria de legislació mercantil.

Disposició final segona. *Incorporació de dret comunitari.*

Per mitjà d'este reial decret llei s'incorporen al dret espanyol la Directiva 2009/109/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 77/91/CEE, 78/855/CEE i 82/891/CEE, del Consell, i la Directiva 2005/56/CE, pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de les fusions i escissions.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 16 de març de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY